Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 9ης Ιουνίου 2016*

«Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Απόβλητα — Μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 1013/2006 — Άρθρο 2, σημείο 35, στοιχείο ζ', περίπτωση iii — Παράνομη μεταφορά — Αναγραφή εσφαλμένων ή αντιφατικών πληροφοριών στο έγγραφο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα VII του κανονισμού αυτού — Άρθρο 50, παράγραφος 1 — Κυρώσεις σε περίπτωση παραβιάσεως των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού — Αναλογικότητα»

Στην υπόθεση C-69/15,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (δικαστήριο διοικητικών και εργατικών διαφορών της Βουδαπέστης, Ουγγαρία) με απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 2015, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 16 Φεβρουαρίου 2015, στο πλαίσιο της δίκης

Nutrivet D.O.O.E.L.

κατά

Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, πρόεδρο τμήματος, K. Λυκούργο (εισηγητή), E. Juhász, C. Vajda και K. Jürimäe, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Z. Fehér και G. Koós καθώς και από την M. Tátrai,

— η Λουξεμβουργιανή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την D. Holderer,

— η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις B. Koopman, M. Bulterman και E. Στεργίου,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους L. Havas, A. Sipos και D. Loma-Osorio Lerena,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική.

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο ζ′, περίπτωση iii, του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, και του άρθρου 50 του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (ΕΕ 2006, L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 255/2013 της Επιτροπής, της 20ής Μαρτίου 2013 (ΕΕ 2013, L 79, σ. 19) (στο εξής: κανονισμός 1013/2006), καθώς και του σημείου 15 του παραρτήματος Ι Γ του κανονισμού αυτού.

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Nutrivet D.O.O.E.L. και της Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (εθνική αρχή που εποπτεύει την προστασία του περιβάλλοντος και της φύσεως, στο εξής: εθνική εποπτική αρχή), σχετικά με τα διοικητικά πρόστιμα που επιβλήθηκαν από την εν λόγω αρχή για παραβάσεις της νομοθεσίας περί μεταφοράς των αποβλήτων.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο κανονισμός 1013/2006

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1, 7, 15, 21 και 33 του κανονισμού 1013/2006 έχουν ως εξής:

«1) Ο κύριος και εξέχων στόχος και συνιστώσα του παρόντος κανονισμού είναι η προστασία του περιβάλλοντος, οι δε επιπτώσεις του στο διεθνές εμπόριο έχουν μόνον συμπτωματικό χαρακτήρα.

[...]

7) Είναι σημαντικό να οργανωθούν και να ρυθμισθούν η παρακολούθηση και ο έλεγχος των μεταφορών αποβλήτων ούτως ώστε να ληφθεί υπόψη η ανάγκη διατήρησης, προστασίας και βελτίωσης της ποιότητας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας και να επιδιωχθεί η ευρύτερη ενιαία εφαρμογή του κανονισμού σε ολόκληρη την Κοινότητα.

[...]

15) Στην περίπτωση των μεταφορών αποβλήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ, ΙΙΙΑ ή ΙΙΙΒ προοριζόμενων για εργασίες αξιοποίησης, είναι σκόπιμο να εξασφαλίζεται ελάχιστο επίπεδο παρακολούθησης και ελέγχου, απαιτώντας να συνοδεύονται οι μεταφορές αυτές από ορισμένες πληροφορίες.

[...]

21) Στην περίπτωση των μεταφορών αποβλήτων προοριζόμενων για αξιοποίηση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να εξασφαλίζουν ότι οι εγκαταστάσεις διαχείρισης αποβλήτων, που καλύπτονται από την οδηγία 96/61/ΕΚ [του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με

την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (ΕΕ 1996, L 257, σ. 26), όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006 (ΕΕ 2006, L 33, σ. 1)], εφαρμόζουν τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, όπως ορίζονται στην εν λόγω οδηγία, σύμφωνα με την άδεια της εγκατάστασης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να μπορούν να εξασφαλίζουν ότι η επεξεργασία των αποβλήτων λαμβάνει χώρα σύμφωνα με νομικώς δεσμευτικά πρότυπα περιβαλλοντικής προστασίας σχετικά με εργασίες αξιοποίησης, που καθορίζονται στην κοινοτική νομοθεσία, και ότι, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/12/ΕΚ [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ 2006, L 114, σ. 9)], η επεξεργασία των αποβλήτων λαμβάνει χώρα σύμφωνα με σχέδια διαχείρισης αποβλήτων, που καταρτίζονται σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία, με σκοπό να εξασφαλίζεται η εφαρμογή των νομικά δεσμευτικών υποχρεώσεων αξιοποίησης ή ανακύκλωσης, που καθορίζονται στην κοινοτική νομοθεσία.

[...]

33) Θα πρέπει να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι, σύμφωνα με την οδηγία 2006/12/ΕΚ και άλλες διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας περί αποβλήτων, τα απόβλητα που μεταφέρονται εντός της Κοινότητας καθώς και τα απόβλητα που εισάγονται στην Κοινότητα, τυγχάνουν τέτοιας διαχείρισης ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και να μην χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που ενδέχεται να βλάψουν το περιβάλλον, καθ' όλη τη διάρκεια της μεταφοράς, συμπεριλαμβανομένων της αξιοποίησης ή της διάθεσης στη χώρα προορισμού. [...]»

4 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006, ο εν λόγω κανονισμός θεσπίζει διαδικασίες και καθεστώτα ελέγχου για τις μεταφορές αποβλήτων, ανάλογα με την προέλευση, τον προορισμό και το δρομολόγιο της μεταφοράς, τον τύπο των μεταφερομένων αποβλήτων και τον τύπο επεξεργασίας στον οποίο πρόκειται να υποβληθούν τα απόβλητα στον προορισμό τους.

5 Το άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Ορισμοί», ορίζει:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

[...]

12) "έμπορος", οιοσδήποτε ενεργεί ως εντολεύς για την αγορά και την περαιτέρω πώληση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων των εμπόρων που δεν καθίστανται υλικοί κάτοχοι των αποβλήτων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 12 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ·

13) "μεσίτης", οιοσδήποτε οργανώνει την αξιοποίηση ή τη διάθεση αποβλήτων για λογαριασμό τρίτων, συμπεριλαμβανομένων των μεσιτών που δεν καθίστανται υλικοί κάτοχοι των αποβλήτων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 12 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ·

13) "παραλήπτης", το υποκείμενο στη δικαιοδοσία της χώρας προορισμού πρόσωπο ή επιχείρηση, προς το οποίο ή την οποία μεταφέρονται τα απόβλητα για αξιοποίηση ή διάθεση·

15) "κοινοποιών",
α) σε περίπτωση μεταφοράς που προέρχεται από κράτος μέλος, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, υπό τη δικαιοδοσία του εν λόγω κράτους μέλους, το οποίο προτίθεται να διενεργήσει ή να αναθέσει μεταφορά αποβλήτων και στο οποίο έχει ανατεθεί υποχρέωση κοινοποίησης. Ο κοινοποιών είναι ένα από τα πρόσωπα ή τους φορείς που απαριθμούνται κατωτέρω και επιλέγεται σύμφωνα με την ιεράρχηση που καθορίζεται σε αυτή την απαρίθμηση:

[...]

iv) ο καταχωρισμένος έμπορος στον οποίο έχει επιτραπεί εγγράφως από τον αρχικό παραγωγό, τον νέο παραγωγό ή τον αδειούχο συλλέκτη, που ορίζονται στα σημεία i, ii και iii, να ενεργεί για λογαριασμό τους, ως κοινοποιών·

v) ο καταχωρισμένος μεσίτης στον οποίο έχει επιτραπεί εγγράφως από τον αρχικό παραγωγό, τον νέο παραγωγό ή τον αδειούχο συλλέκτη, που ορίζονται στα σημεία i, ii και iii, να ενεργεί για λογαριασμό τους, ως κοινοποιών·

[...]

22) "χώρα αποστολής", κάθε χώρα από την οποία προγραμματίζεται να εκκινήσει ή εκκινεί μεταφορά αποβλήτων·

23) "χώρα προορισμού", κάθε χώρα προς την οποία προγραμματίζεται να πραγματοποιηθεί ή πραγματοποιείται μεταφορά αποβλήτων για αξιοποίηση ή διάθεση εντός της χώρας, ή με σκοπό τη φόρτωση πριν από την αξιοποίηση ή διάθεση σε περιοχή εκτός της εθνικής δικαιοδοσίας οιασδήποτε χώρας·

[...]

35) "παράνομη μεταφορά", κάθε μεταφορά αποβλήτων που πραγματοποιείται:

[...]

γ) με συγκατάθεση των οικείων αρμόδιων αρχών η οποία έχει ληφθεί με παραποίηση, παραπλάνηση ή απάτη· ή

[...]

ζ) η οποία, σε σχέση με τις μεταφορές αποβλήτων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 4, προέκυψε από τα εξής:

[...]

iii) η μεταφορά πραγματοποιήθηκε κατά τρόπο που δεν προσδιορίζεται [συγκεκριμένα] στο έγγραφο του παραρτήματος VII.»

6 Το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 1013/2006, με τίτλο «Γενικό διαδικαστικό πλαίσιο», ορίζει:

«Οι μεταφορές των ακόλουθων αποβλήτων που προορίζονται για αξιοποίηση υπόκεινται στις γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης, του άρθρου 18, εφόσον η ποσότητα των μεταφερόμενων αποβλήτων υπερβαίνει τα 20 κιλά:

α) τα απόβλητα που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ ή ΙΙΙ Β·

[...]».

7 Το άρθρο 18 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Απόβλητα που πρέπει να συνοδεύονται από ορισμένες πληροφορίες», προβλέπει τα εξής:

«1. Τα απόβλητα που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 4, τα οποία προτίθεται να μεταφερθούν, υπόκεινται στις ακόλουθες διαδικαστικές απαιτήσεις:

α) για να διευκολύνεται η παρακολούθηση των μεταφορών των εν λόγω αποβλήτων, το πρόσωπο υπό τη δικαιοδοσία της χώρας αποστολής, το οποίο οργανώνει τη μεταφορά, διασφαλίζει ότι τα απόβλητα θα συνοδεύονται από το έγγραφο που περιέχεται στο παράρτημα VII·

β) το έγγραφο που περιέχεται στο παράρτημα VII υπογράφεται από το πρόσωπο, το οποίο οργανώνει τη μεταφορά, πριν πραγματοποιηθεί η μεταφορά, και υπογράφεται από την εγκατάσταση αξιοποίησης ή το εργαστήριο και τον παραλήπτη όταν παραλαμβάνονται τα συγκεκριμένα απόβλητα.

[...]

3. Για σκοπούς επιθεώρησης, επιβολής της εφαρμογής, προγραμματισμού και στατιστικής, τα κράτη μέλη μπορούν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, να απαιτούν τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 πληροφορίες για τις μεταφορές που καλύπτονται από το παρόν άρθρο.

[...]»

8 Το άρθρο 24 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Παραλαβή κατόπιν επιστροφής σε περίπτωση που η μεταφορά είναι παράνομη», ορίζει:

«1. Σε περίπτωση που αρμόδια αρχή ανακαλύπτει μεταφορά που κρίνει ότι είναι παράνομη μεταφορά, ενημερώνει αμέσως τις λοιπές οικείες αρμόδιες αρχές.

2. Εάν, για την παράνομη μεταφορά, υπεύθυνος είναι ο κοινοποιών, η αρμόδια αρχή αποστολής μεριμνά ώστε τα εν λόγω απόβλητα:

α) να παραλαμβάνονται κατόπιν επιστροφής από τον de facto κοινοποιούντα· ή, εάν δεν έχει πραγματοποιηθεί κοινοποίηση,

β) να παραλαμβάνονται κατόπιν επιστροφής από τον de jure κοινοποιούντα· ή, εάν αυτό δεν είναι πρακτικά δυνατόν,

γ) να παραλαμβάνονται κατόπιν επιστροφής από την ίδια την αρμοδία αρχή αποστολής ή από φυσικό η νομικό πρόσωπο για λογαριασμό της· ή, εάν αυτό δεν είναι πρακτικά δυνατόν,

δ) εναλλακτικά, να αξιοποιούνται ή να διατίθενται στη χώρα προορισμού ή αποστολής από την ίδια την αρμόδια αρχή αποστολής ή από φυσικό ή νομικό πρόσωπο για λογαριασμό της· ή, εάν αυτό δεν είναι πρακτικά δυνατόν,

ε) εναλλακτικά, να αξιοποιούνται ή να διατίθενται σε άλλη χώρα από την ίδια την αρμόδια αρχή αποστολής ή από φυσικό ή νομικό πρόσωπο για λογαριασμό της, εάν συμφωνούν όλες οι οικείες αρμόδιες αρχές.

[...]

3. Εάν, για την παράνομη μεταφορά, υπεύθυνος είναι ο παραλήπτης, η αρμόδια αρχή προορισμού διασφαλίζει ότι τα εν λόγω απόβλητα αξιοποιούνται ή διατίθενται με περιβαλλοντικά ορθό τρόπο:

α) από τον παραλήπτη· ή, εάν αυτό δεν είναι πρακτικά δυνατόν,

β) από την ίδια την αρμόδια αρχή ή από φυσικό ή νομικό πρόσωπο για λογαριασμό της.

[...]

9. Στην περίπτωση παράνομης μεταφοράς, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2, σημείο 35, στοιχείο ζ', το πρόσωπο που οργανώνει τη μεταφορά υπόκειται στις ίδιες υποχρεώσεις που τίθενται στο παρόν άρθρο, ως ο κοινοποιών.

[...]»

9 Κατά το άρθρο 42 του κανονισμού 1013/2016, με τίτλο «Διαδικαστικές απαιτήσεις κατά την εισαγωγή από χώρα η οποία είναι μέρος της Σύμβασης της Βασιλείας [για τον έλεγχο των διασυνοριακών κινήσεων επικίνδυνων αποβλήτων και της διάθεσής τους, η οποία υπογράφηκε στις 22 Μαρτίου 1989 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας με την απόφαση 93/98/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993 (ΕΕ 1993, L 39, σ. 1),] ή από άλλες περιοχές κατά τη διάρκεια κρίσεων ή πολέμου»:

«1. Όπου εισάγονται απόβλητα στην Κοινότητα από χώρες οι οποίες είναι μέρη της Σύμβασης της Βασιλείας, και προορίζονται για διάθεση, εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, οι διατάξεις του τίτλου ΙΙ, με τις προσαρμογές και τις συμπληρώσεις που απαριθμούνται στις παραγράφους 2 και 3.

[...]

4. Η μεταφορά μπορεί να πραγματοποιείται μόνον εάν:

α) ο κοινοποιών έχει λάβει τη γραπτή συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών αποστολής, προορισμού και, ενδεχομένως, διαμετακόμισης, και εφόσον πληρούνται οι καθορισθέντες όροι·

β) έχει συναφθεί σύμβαση μεταξύ του κοινοποιούντος και του παραλήπτη, ενεργός, όπως απαιτεί το άρθρο 4, δεύτερο εδάφιο, σημείο 4, και το άρθρο 5·

γ) έχει συσταθεί χρηματική εγγύηση ή ισοδύναμη ασφάλεια, ενεργός, όπως απαιτεί το άρθρο 4, δεύτερο εδάφιο, σημείο 5, και το άρθρο 6· και

δ) έχει διασφαλισθεί η περιβαλλοντικά ορθή προστασία, όπως απαιτεί το άρθρο 49.

[...]»

10 Το άρθρο 45 του κανονισμού 1013/2006, με τίτλο «Διαδικαστικές απαιτήσεις κατά την εισαγωγή από χώρα η οποία δεν είναι μέρος της Σύμβασης της Βασιλείας και στην οποία δεν έχει εφαρμογή η απόφαση [C(2001) 107 τελικό του Συμβουλίου του ΟΟΣΑ, σχετικά με την αναθεώρηση της απόφασης C(92) 39 τελικό, για τον έλεγχο των διασυνοριακών διακινήσεων αποβλήτων προοριζόμενων για εργασίες αξιοποίησης] ή από άλλες περιοχές κατά τη διάρκεια κρίσεων ή πολέμου», έχει ως εξής:

«Όταν εισάγονται στην Κοινότητα απόβλητα προοριζόμενα για αξιοποίηση:

α) από χώρα στην οποία δεν έχει εφαρμογή η απόφαση του [Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ)]· [...]

[...]

εφαρμόζεται το άρθρο 42 mutatis mutandis.»

11 Η παράγραφος 1 του άρθρου 49 του κανονισμού 1013/2006, το οποίο επιγράφεται «Προστασία του περιβάλλοντος», ορίζει:

«Ο παραγωγός, ο κοινοποιών και άλλες επιχειρήσεις που συμμετέχουν στη μεταφορά αποβλήτων και/ή στην αξιοποίηση ή τη διάθεσή τους, προβαίνουν στις αναγκαίες ενέργειες ώστε να διασφαλίζουν ότι τα απόβλητα που μεταφέρουν, τυγχάνουν διαχείρισης έτσι ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και με περιβαλλοντικά ορθό τρόπο, καθ' όλη τη διάρκεια της μεταφοράς και κατά

την αξιοποίηση και τη διάθεση. Ιδίως, όταν η μεταφορά λαμβάνει χώρα στην Κοινότητα, τηρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 4 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ και της λοιπής κοινοτικής νομοθεσίας περί αποβλήτων.»

12 Το άρθρο 50 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Επιβολή της εφαρμογής στα κράτη μέλη», προβλέπει:

«1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν κάθε απαραίτητο μέτρο για να διασφαλίζουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα και αποτρεπτικές. [...]

[...]

4. Οι προς τούτο έλεγχοι μπορούν να περιλαμβάνουν έλεγχο εγγράφων, επιβεβαίωση ταυτότητας και, εάν είναι σκόπιμο, υλικό έλεγχο των αποβλήτων.

[...]»

13 Το σημείο 15 του παραρτήματος Ι Γ του ίδιου κανονισμού, με τίτλο «Ειδικές οδηγίες για τη συμπλήρωση των εγγράφων κοινοποιήσεως και μεταφοράς», έχει ως εξής:

«Κανονικά, παραλήπτης είναι η εγκατάσταση διάθεσης ή αξιοποίησης που αναγράφεται στο πεδίο 10. Σε ορισμένες περιπτώσεις ωστόσο, παραλήπτης μπορεί να είναι άλλο πρόσωπο, παραδείγματος χάριν ένας έμπορος, ένας μεσίτης, ή νομικό πρόσωπο, όπως η έδρα ή η ταχυδρομική διεύθυνση της παραλήπτριας εγκατάστασης διάθεσης ή αξιοποίησης που αναγράφεται στο πεδίο 10. Για να ενεργήσει ως παραλήπτης, ο έμπορος, ο μεσίτης ή το νομικό πρόσωπο πρέπει να υπόκειται στη δικαιοδοσία της χώρας προορισμού και να είναι ο κάτοχος των αποβλήτων ή να έχει κάποια άλλη μορφή νομικού ελέγχου επί των αποβλήτων κατά την άφιξη των αποβλήτων στη χώρα προορισμού. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι πληροφορίες σχετικά με τον έμπορο, τον μεσίτη ή το νομικό πρόσωπο συμπληρώνονται στο πεδίο 2.»

14 Στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού 1013/2006 παρατίθεται ο «Κατάλογος αποβλήτων που υπόκεινται στη γενική απαίτηση ενημέρωσης του άρθρου 18 [του κανονισμού αυτού]», με τίτλο «“πράσινος” κατάλογος αποβλήτων» (στο εξής: πράσινος κατάλογος).

15 Στο παράρτημα VII του κανονισμού 1013/2006, με τίτλο «Πληροφορίες που συνοδεύουν τις μεταφορές αποβλήτων κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 4», περιλαμβάνεται το έγγραφο που μνημονεύεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού (στο εξής: συνοδευτικό έγγραφο). Το παράρτημα VII έχει ως εξής:

Πληροφορίες αποστολής *(1)*

1. Πρόσωπο που οργανώνει τη μεταφορά Ονοματεπώνυμο: Διεύθυνση: Υπεύθυνος επικοινωνίας: Τηλ. Φαξ Ηλ. ταχυδρομείο:		**2. Εισαγωγέας/παραλήπτης** Ονοματεπώνυμο: Διεύθυνση: Υπεύθυνος επικοινωνίας: Τηλ. Φαξ Ηλ. ταχυδρομείο:
3. Πραγματική ποσότητα: Τόνοι (Mg): m^3:		**4. Πραγματική ημερομηνία αποστολής:**
5.(α) Πρώτος μεταφορέας *(2)* Ονοματεπώνυμο: Διεύθυνση: Υπεύθυνος επικοινωνίας: Τηλ. Φαξ Ηλ. ταχυδρομείο: Μέσα μεταφοράς: Ημερομηνία μεταφοράς: Υπογραφή:	**5.(β) Δεύτερος μεταφορέας** Ονοματεπώνυμο: Διεύθυνση: Υπεύθυνος επικοινωνίας: Τηλ. Φαξ Ηλ. ταχυδρομείο: Μέσα μεταφοράς: Ημερομηνία μεταφοράς: Υπογραφή:	**5.(γ) Τρίτος μεταφορέας** Ονοματεπώνυμο: Διεύθυνση: Υπεύθυνος επικοινωνίας: Τηλ. Φαξ Ηλ. ταχυδρομείο: Μέσα μεταφοράς: Ημερομηνία μεταφοράς: Υπογραφή:
6. Παραγωγός των αποβλήτων *(3)* **Αρχικός(-οί) παραγωγός(-οί), νέος παραγωγός(-οί) ή συλλέκτης:** Ονοματεπώνυμο: Διεύθυνση: Υπεύθυνος επικοινωνίας: Τηλ. Φαξ Ηλ. ταχυδρομείο:		**8. Εργασίες αξιοποίησης (ή, κατά περίπτωση, διάθεσης, εφόσον πρόκειται για απόβλητα που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 4):** Κωδικός R/κωδικός D: **9. Συνήθης περιγραφή των αποβλήτων:**
7. Εγκατάσταση αξιοποίησης ☐ **Εργαστήριο** ☐ Ονοματεπώνυμο: Διεύθυνση: Υπεύθυνος επικοινωνίας: Τηλ. Φαξ Ηλ. ταχυδρομείο:		**10. Ταυτοποίηση των αποβλήτων** *(συμπληρώστε τους σχετικούς κωδικούς):* (i) του παραρτήματος IX της Βασιλείας: (ii) του ΟΟΣΑ *(εάν διαφέρει από το (i)):* (iii) του παραρτήματος IIIA *(4)*: (iv) του παραρτήματος IIIB *(5)*: (v) του καταλόγου αποβλήτων της ΕΚ: (vi) εθνικός κωδικός:
11. Εμπλεκόμενες χώρες/κράτη:		
Εξαγωγή/αποστολή	Διαμετακόμιση	Εισαγωγή/προορισμός
12. Δήλωση του προσώπου που οργανώνει τη μεταφορά: Βεβαιώνω ότι εξ όσων γνωρίζω οι ανωτέρω πληροφορίες είναι πλήρεις και ακριβείς. Βεβαιώνω επίσης ότι έχουν συναφθεί γραπτά με τον παραλήπτη συμβατικές υποχρεώσεις *(δεν απαιτείται στην περίπτωση αποβλήτων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 4):* Όνομα: Ημερομηνία: Υπογραφή:		
13. Υπογραφή κατά την παραλαβή των αποβλήτων από τον παραλήπτη: Όνομα: Ημερομηνία: Υπογραφή:		
ΝΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ Η ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ:		
14. Το φορτίο παρελήφθη στην εγκατάσταση αξιοποίησης ☐ **ή στο εργαστήριο** ☐ Παραληφθείσα ποσότητα: Τόνοι (Mg): m^3: Όνομα: Ημερομηνία: Υπογραφή:		

(1) Πληροφορίες που συνοδεύουν τις μεταφορές καταχωρισθέντων πράσινων αποβλήτων που προορίζονται για αξιοποίηση ή αποβλήτων που προορίζονται για εργαστηριακή ανάλυση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006. Για τη συμπλήρωση αυτού του εγγράφου, δείτε επίσης τις αντίστοιχες ειδικές οδηγίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΓ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006.

(2) Εάν υπάρχουν περισσότεροι από τρεις μεταφορείς, προσθέστε τις πληροφορίες που προβλέπονται στα πεδία 5 (α), (β), (γ).

(3) Εάν το πρόσωπο που οργανώνει τη μεταφορά δεν είναι ο παραγωγός ή ο συλλέκτης, επιβάλλεται να παρασχεθούν πληροφορίες σχετικά με τον παραγωγό ή τον συλλέκτη.

(4) Επιβάλλεται να χρησιμοποιείται(-ούνται) ο(ι) σχετικός(-οί) κωδικός(-οί) από το παράρτημα IIIA του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, κατά περίπτωση με τη σειρά. Ορισμένες καταχωρίσεις της Βασιλείας, π.χ. οι B1100, B3010 και B3020, αφορούν αποκλειστικά συγκεκριμένες ροές αποβλήτων, όπως αναφέρεται στο παράρτημα IIIA.

(5) Χρησιμοποιούνται οι κωδικοί BEU που απαριθμούνται στο παράρτημα IIIB του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006.

Το ουγγρικό δίκαιο

16 Το άρθρο 19, παράγραφος 1, του hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (νόμου CLXXXV του 2012, περί αποβλήτων, *Magyar Közlöny* 2012/160., στο εξής: νόμος περί αποβλήτων), ορίζει:

«Απόβλητα μπορούν να εισέρχονται στο έδαφος της Ουγγαρίας κατά τα οριζόμενα στον κανονισμό [1013/2006] και στο κυβερνητικό διάταγμα για τη διασυνοριακή μεταφορά αποβλήτων.»

17 Το άρθρο 86, παράγραφος 1, του νόμου αυτού προβλέπει τα εξής:

«Σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ατομική επιχείρηση ή οργανισμό άνευ νομικής προσωπικότητας που:

α) παραβιάζει διατάξεις της νομοθεσίας για τη διαχείριση των αποβλήτων, διατάξεις άμεσης ισχύος πράξεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή διατάξεις διοικητικής αποφάσεως,

β) ασκεί δραστηριότητα διαχειρίσεως αποβλήτων υποκείμενη σε συγκατάθεση, έγκριση, εγγραφή σε μητρώο ή κοινοποίηση, χωρίς να διαθέτει τέτοια συγκατάθεση, έγκριση, εγγραφή σε μητρώο ή κοινοποίηση, ή κατά τρόπο που διαφέρει από τα προβλεπόμενα σε αυτές, ή

γ) δεν ενημερώνει ή δεν ενημερώνει δεόντως την αρχή προστασίας του περιβάλλοντος για την παραγωγή ή τη δημιουργία υποπροϊόντων ή χρησιμοποιεί, διανέμει ή αποθηκεύει απόβλητα ως προϊόντα ή υποπροϊόντα

επιβάλλεται από την αρχή προστασίας του περιβάλλοντος πρόστιμο σχετικό με τη διαχείριση αποβλήτων, βάσει του κυβερνητικού διατάγματος για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων σχετικά με τα πρόστιμα που αφορούν τη διαχείριση αποβλήτων.»

18 Το άρθρο 1 του hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. Kormányrendelet (κυβερνητικό διάταγμα 271/2001, για τον καθορισμό του ύψους των σχετικών με τη διαχείριση αποβλήτων προστίμων και του τρόπου επιβολής και προσδιορισμού τους), της 21ης Δεκεμβρίου 2001 (*Magyar Közlöny* 2001/150., στο εξής: κυβερνητικό διάταγμα), ορίζει:

«1. Με την επιφύλαξη των οριζομένων στο άρθρο 2, παράγραφοι 4 έως 8, και στο άρθρο 3, παράγραφος 4, το ύψος του προστίμου είναι το ποσό που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό των βασικών ποσών προστίμου που προβλέπονται στο παρόν με τους συντελεστές που αντιστοιχούν στους παράγοντες μεταβολής των εν λόγω βασικών προστίμων, κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα.

[...]

3. Το μέγιστο ποσό του βασικού ποσού του προστίμου σε σχέση με τη διαχείριση αποβλήτων (στο εξής: βασικό ποσό του προστίμου) ορίζεται:

[...]

f) σε περίπτωση παράνομης διασυνοριακής μεταφοράς επικίνδυνων αποβλήτων, σε διακόσιες χιλιάδες [ουγγρικά φιορίνια (HUF)]».

[...]

5. Το βασικό ποσό αντιστοιχεί στο 25 έως 100 % των ποσών που ορίζονται στις παραγράφους 3 και 4 του παρόντος άρθρου καθώς και στο άρθρο 2, παράγραφος 3, με τη επιφύλαξη των περιπτώσεων της παραγράφου 3, [στοιχείο] e, του παρόντος άρθρου, εφόσον το πρόσωπο που διέπραξε την παράβαση εξάλειψε τις συνέπειές της και έπαυσε την παράβαση πριν την έκδοση της αποφάσεως περί επιβολής του προστίμου.»

19 Κατά το άρθρο 3 του εν λόγω κυβερνητικού διατάγματος:

«1. Για τον προσδιορισμό του προστίμου, καθορίζεται καταρχάς το βασικό ποσό του προστίμου.

[...]

4. Σε περίπτωση παράνομης διασυνοριακής μεταφοράς αποβλήτων (εισαγωγή, εξαγωγή ή διαμετακόμιση μέσω του εθνικού εδάφους), το ύψος του πληρωτέου προστίμου είναι το γινόμενο που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό του βασικού ποσού του προστίμου που προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχεία f έως g, επί τον δείκτη βάρους των αποβλήτων. Εάν δεν είναι εφικτό να προσδιοριστεί επακριβώς το βάρος των αποβλήτων, το πρόστιμο υπολογίζεται με τη μέση τιμή του εύρους τιμών του βάρους, εκπεφρασμένου σε τόνους, το οποίο προσδιορίζεται κατ' εκτίμηση.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

20 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι από τους ελέγχους που διενήργησαν οι ουγγρικές αρχές στις 15 και στις 18 Οκτωβρίου 2013 σε δύο φορτηγά ταξινομημένα στην πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας κατά την είσοδό τους στο ουγγρικό έδαφος διαπιστώθηκε ότι αυτά μετέφεραν, αντιστοίχως, 23,2 τόνους και 21,8 τόνους αποβλήτων χαρτιού, που εμπίπτουν στον πράσινο κατάλογο. Καθένα από τα φορτία αυτά συνοδευόταν από συνοδευτικό έγγραφο και από διεθνή φορτωτική.

21 Όσον αφορά το πρώτο φορτίο, στο πεδίο 1 του συνοδευτικού εγγράφου αναγραφόταν ως πρόσωπο που οργανώνει τη μεταφορά η Nutrivet, στα δε πεδία 2 και 7 αναγραφόταν ως εισαγωγέας-παραλήπτης και ως εγκατάσταση αξιοποιήσεως η εγκατεστημένη στο Wiener Neudorf (Αυστρία) Hamburger Recycling Group GmbH, ενώ στη διεθνή φορτωτική αναγραφόταν ότι το φορτίο επρόκειτο να παραδοθεί στην ουγγρική εταιρία Hamburger Hungária Kft., που εδρεύει στο Dunaújváros (Ουγγαρία).

22 Όσον αφορά το δεύτερο φορτίο, στο πεδίο 1 του συνοδευτικού εγγράφου αναγραφόταν ως πρόσωπο που οργανώνει τη μεταφορά η Nutrivet, στο πεδίο 2 αναγραφόταν ως εισαγωγέας-παραλήπτης η Hamburger Recycling Group και στο πεδίο 7 αναγραφόταν ως εγκατάσταση αξιοποιήσεως η Hamburger Hungária, ενώ στη διεθνή φορτωτική και σε άλλα έγγραφα που επιδείχθηκαν στις ουγγρικές αρχές αναφερόταν ότι το εν λόγω φορτίο επρόκειτο να παραδοθεί στην έδρα της δεύτερης εταιρίας.

23 Στο πεδίο 11 αμφοτέρων των εγγράφων αυτών, που επιγράφεται «Εμπλεκόμενες χώρες/κράτη», αναγράφονταν η πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, η Σερβία και η Ουγγαρία.

24 Η εθνική εποπτική αρχή διαπίστωσε ότι, όσον αφορά τις δύο αυτές μεταφορές αποβλήτων, το συνοδευτικό έγγραφο δεν είχε καταρτιστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 1013/2006, διότι το περιεχόμενο των πεδίων 2 και 7 δεν συνέπιπτε με αυτό του πεδίου 11 και δεν μπορούσε να προσδιοριστεί με βεβαιότητα ο τελικός προορισμός των εν λόγω μεταφορών. Στο πλαίσιο της κινηθείσας σε βάρος της διαδικασίας, η Nutrivet συνεργάστηκε με την εθνική εποπτική αρχή, διαβιβάζοντάς της, μεταξύ άλλων, στις 18 και στις 25 Οκτωβρίου 2013, νέο διορθωμένο συνοδευτικό έγγραφο για κάθε μία από τις επίμαχες μεταφορές, καθώς και άλλα έγγραφα προς τεκμηρίωση των πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στο διορθωμένο έγγραφο. Από τα έγγραφα αυτά προέκυπτε σαφώς ότι, σε αμφότερες τις περιπτώσεις, παραλήπτης και τελικός προορισμός του φορτίου ήταν η Hamburger Hungária.

25 Με αποφάσεις της 30ής Οκτωβρίου 2013, η εθνική εποπτική αρχή επέβαλε στη Nutrivet πρόστιμα λόγω αθετήσεως της σχετικής με τη διαχείριση των αποβλήτων υποχρεώσεώς της και καταλόγισε στην εταιρία αυτή τα έξοδα της διαδικασίας. Για την πρώτη μεταφορά, το πρόστιμο και τα έξοδα της διαδικασίας ορίστηκαν, αντιστοίχως, σε 1 160 000 HUF (περίπου 3 738 ευρώ) και 124 942 HUF (περίπου 402 ευρώ). Για τη δεύτερη μεταφορά, το πρόστιμο και τα έξοδα διαδικασίας ορίστηκαν, αντιστοίχως, σε 1 090 000 HUF (περίπου 3 513 ευρώ) και 182 250 HUF (περίπου 587 ευρώ). Η εθνική εποπτική αρχή αιτιολόγησε τις αποφάσεις της με την επισήμανση ότι, βάσει των διαπιστώσεων που πραγματοποίησε στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, οι επίμαχες μεταφορές ήταν παράνομες,

κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο ζ', περίπτωση iii,του κανονισμού 1013/2006. Για τον καθορισμό του ύψους του εν λόγω προστίμου, η προαναφερθείσα αρχή έλαβε ως βάση, κατ' εφαρμογήν του κυβερνητικού διατάγματος, το βασικό ποσό του προστίμου που αντιστοιχεί στα συγκεκριμένα απόβλητα (200 000 HUF, ήτοι 3 205 ευρώ περίπου), το οποίο μείωσε, λαμβάνοντας υπόψη τη συνεργασία της Nutrivet, κατά τον ανώτατο συντελεστή 75 %. Κατόπιν, πολλαπλασίασε το κατά τα ανωτέρω καθορισθέν ποσό (50 000 HUF) με το βάρος των μεταφερθέντων αποβλήτων.

26 Με την προσφυγή της ενώπιον του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (δικαστήριο διοικητικών και εργατικών διαφορών της Βουδαπέστης, Ουγγαρία), η Nutrivet ζητεί, μεταξύ άλλων, την ακύρωση των εν λόγω αποφάσεων. Προβάλλει ότι η φράση «η μεταφορά πραγματοποιήθηκε κατά τρόπο που δεν προσδιορίζεται [συγκεκριμένα] στο έγγραφο του παραρτήματος VII» στο άρθρο 2, σημείο 35, στοιχείο ζ', περίπτωση iii, του κανονισμού 1013/2006 αφορά την περίπτωση αποκρύψεως ή παραλείψεως μιας σημαντικής για την προστασία του περιβάλλοντος πληροφορίας, και όχι την περίπτωση κατά την οποία το συνοδευτικό έγγραφο περιέχει εσφαλμένες πληροφορίες ή κατά την οποία οι ορθές πληροφορίες προκύπτουν με σαφήνεια από άλλα διαθέσιμα έγγραφα. Προβάλλει, ακόμη, ότι η διάταξη αυτή δεν μπορεί να ερμηνευθεί διασταλτικά, ειδάλλως θα έπρεπε να χαρακτηρίζεται παράνομη κάθε μεταφορά της οποίας το συνοδευτικό έγγραφο έχει συμπληρωθεί εσφαλμένως, και ότι πρέπει να διαχωριστεί η περίπτωση της εκ προθέσεως διαπράξεως σφάλματος, προς παραπλάνηση των ελεγκτικών αρχών, από την περίπτωση του σφάλματος που οφείλεται σε απλή αθέτηση διοικητικής υποχρεώσεως.

27 Η εθνική εποπτική αρχή ζητεί την απόρριψη της προσφυγής. Υποστηρίζει ότι οι επίμαχες στην κύρια δίκη μεταφορές έπρεπε αμφότερες να συνοδεύονται από συνοδευτικό έγγραφο δεόντως συμπληρωμένο, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 18 και στο παράρτημα VII του κανονισμού 1013/2006. Η εν λόγω αρχή παραδέχεται ότι ο «εισαγωγέας-παραλήπτης» που αναγράφεται στο πεδίο 2 του εγγράφου αυτού δεν συμπίπτει οπωσδήποτε με την «εγκατάσταση αξιοποίησης» που αναγράφεται στο πεδίο 7, πλην όμως στην περίπτωση αυτή ο έμπορος ή ο μεσίτης πρέπει, κατά το παράρτημα ΙΓ, σημείο 15, του κανονισμού, να υπόκειται στη δικαιοδοσία της χώρας προορισμού.

28 Κατόπιν αιτήματος του αιτούντος δικαστηρίου, η εθνική εποπτική αρχή παραδέχθηκε ρητώς ότι, παρά τα σφάλματα στη συμπλήρωση των συνοδευτικών εγγράφων, γνώριζε το δρομολόγιο των αποβλήτων. Παραδέχθηκε, επίσης, ότι δεν είχε κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 24 του κανονισμού 1013/2006, ότι δεν είχε ζητήσει παρέμβαση των οικείων αρμοδίων αρχών και ότι δεν είχε διατάξει την επιστροφή των αποβλήτων που φέρονται να έχουν μεταφερθεί παρανόμως.

29 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (δικαστήριο διοικητικών και εργατικών διαφορών της Βουδαπέστης) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Μπορεί να θεωρηθεί ότι μεταφορά αποβλήτων πραγματοποιείται «κατά τρόπο που δεν προσδιορίζεται [συγκεκριμένα] στο έγγραφο του παραρτήματος VII», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο ζ', περίπτωση iii, του κανονισμού 1013/2006, όταν το πρόσωπο που οργανώνει τη μεταφορά συμπληρώνει αντιφατικά μεταξύ τους στοιχεία στα πεδία που αντιστοιχούν στον εισαγωγέα-παραλήπτη, στην εγκατάσταση αξιοποιήσεως και στις σχετικές χώρες/στα σχετικά κράτη, τα οποία εντοπίζονται αντίστοιχα στα πεδία 2, 7 και 11 του εγγράφου του παραρτήματος VII του προπαρατεθέντος κανονισμού, καίτοι οι πληροφορίες των εν λόγω πεδίων περιέχονται σαφώς στη φορτωτική οχήματος διεθνούς κυκλοφορίας και σε άλλα διαθέσιμα έγγραφα;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, μπορεί να χαρακτηριστεί εύλογη η επιβολή προστίμου για τον ως άνω λόγο, σε ύψος αντίστοιχο με εκείνο του προστίμου που επιβάλλεται στον παραβάτη της υποχρεώσεως συμπληρώσεως του εγγράφου του παραρτήματος VII του κανονισμού 1013/2006;

3) Είναι απαραίτητο, για να χαρακτηρισθεί η μεταφορά αποβλήτων παράνομη, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο ζ', περίπτωση iii, του κανονισμού 1013/2006, το πρόσωπο που συμπληρώνει το έγγραφο του παραρτήματος VII του εν λόγω κανονισμού να παραπλανεί εκ προθέσεως την αρχή;

4) Είναι απαραίτητο, προκειμένου να χαρακτηρισθεί παράνομη η μεταφορά αποβλήτων που πραγματοποιείται «κατά τρόπο που δεν προσδιορίζεται [συγκεκριμένα] στο έγγραφο του παραρτήματος VII», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο ζ', περίπτωση iii, του κανονισμού 1013/2006, να είναι οι πληροφορίες ή τα στοιχεία που δεν προσδιορίζονται συναφή με την προστασία του περιβάλλοντος; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποιες πληροφορίες ή ποια στοιχεία του εγγράφου του παραρτήματος VII του εν λόγω κανονισμού πρέπει να θεωρούνται συναφή με την προστασία του περιβάλλοντος;

5) Μπορεί να διαπιστωθεί ότι μεταφορά αποβλήτων πραγματοποιείται «κατά τρόπο που δεν προσδιορίζεται [συγκεκριμένα] στο έγγραφο του παραρτήματος VII», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο ζ', περίπτωση iii, του κανονισμού 1013/2006, στην περίπτωση που η αρχή δεν κινεί τη διαδικασία του άρθρου 24 του εν λόγω κανονισμού, δεν ενημερώνει τις σχετικές αρχές και δεν διατάσσει την επιστροφή των παρανόμως μεταφερθέντων αποβλήτων;

6) Πώς πρέπει να νοείται και να εξετάζεται η δικαιοδοσία κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1013/2006;

7) Πώς πρέπει να ερμηνεύεται η διατύπωση στο παράρτημα ΙΓ[, μέρος IV,] παράγραφος 15, του κανονισμού 1013/2006, κατά την οποία για να μπορεί έμπορος ή μεσίτης να είναι παραλήπτης πρέπει να υπόκειται στη δικαιοδοσία της χώρας προορισμού;»

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

30 Επισημαίνεται, καταρχάς, ότι, όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, τα επίμαχα στην κύρια δίκη απόβλητα έχουν εισαχθεί από τρίτη χώρα, ήτοι την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Τα προδικαστικά ερωτήματα που έχουν υποβληθεί από το αιτούν δικαστήριο στηρίζονται στην παραδοχή ότι τα άρθρα 42 και 45 του κανονισμού 1013/2006 δεν έχουν εν προκειμένω εφαρμογή.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου, του τρίτου, του τέταρτου και του πέμπτου ερωτήματος

31 Με το πρώτο, το τρίτο, το τέταρτο και το πέμπτο ερώτημά του, τα οποία επιβάλλεται να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί, αφενός, εάν το άρθρο 2, σημείο 35, στοιχείο ζ', περίπτωση iii, του κανονισμού 1013/2006 έχει την έννοια ότι η μεταφορά αποβλήτων όπως αυτών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού αυτού, τα οποία προορίζονται για αξιοποίηση, πρέπει να χαρακτηρίζεται παράνομη, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, σε περίπτωση που το σχετικό με τη μεταφορά συνοδευτικό έγγραφο περιέχει πληροφορίες εσφαλμένες ή αντιφατικές όσον αφορά τον εισαγωγέα/παραλήπτη, την εγκατάσταση αξιοποιήσεως, καθώς και τις χώρες/κράτη μέλη που εμπλέκονται, και, αφετέρου, εάν έχουν σημασία για τον ως άνω χαρακτηρισμό η ορθή αναγραφή των πληροφοριών αυτών σε άλλα έγγραφα που έχουν τεθεί στη διάθεση των αρμοδίων αρχών, η πρόθεση εξαπατήσεως των αρχών αυτών, η σημασία των εν λόγω πληροφοριών για το σχέδιο προστασίας του περιβάλλοντος και η κίνηση από τις προαναφερθείσες αρχές των διαδικασιών του άρθρου 24 του ως άνω κανονισμού.

32 Συναφώς, επισημαίνεται, καταρχάς, ότι, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 1 του κανονισμού 1013/2006, σκοπός του κανονισμού είναι η προστασία του περιβάλλοντος. Εξάλλου, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 7 του εν λόγω κανονισμού, είναι σημαντικό να οργανωθούν και να ρυθμισθούν η παρακολούθηση και ο έλεγχος των μεταφορών αποβλήτων κατά τρόπον ώστε να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη διατηρήσεως, προστασίας και βελτιώσεως της ποιότητας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.

33 Όσον αφορά τις μεταφορές αποβλήτων που περιλαμβάνονται στον πράσινο κατάλογο και προορίζονται για αξιοποίηση, όπως συμβαίνει την υπόθεση της κύριας δίκης, στην αιτιολογική σκέψη 15 του ίδιου κανονισμού διευκρινίζεται ότι, για την εξασφάλιση ενός ελαχίστου επιπέδου παρακολουθήσεως και ελέγχου, απαιτείται να συνοδεύονται οι μεταφορές αυτές από ορισμένες πληροφορίες.

34 Συγκεκριμένα, προς διευκόλυνση της παρακολουθήσεως των μεταφορών τέτοιων αποβλήτων, το άρθρο 18 του κανονισμού 1013/2006 υποχρεώνει το πρόσωπο που εμπίπτει στη δικαιοδοσία της χώρας αποστολής και διοργανώνει τη μεταφορά να μεριμνά ώστε τα μεταφερόμενα απόβλητα να συνοδεύονται από έγγραφο το οποίο μπορεί να ζητείται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές για σκοπούς επιθεωρήσεως, ελέγχου της εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, προγραμματισμού και στατιστικής (βλ., συναφώς, απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2013, Ragn-Sells, C-292/12, EU:C:2013:820, σκέψη 65). Κατά το μέτρο που το έγγραφο αυτό αποτελεί, σχετικά με τη μεταφορά των αποβλήτων, τη μόνη αναλυτική πηγή πληροφοριών την οποία προβλέπει ο κανονισμός προκειμένου οι αρμόδιες αρχές των εμπλεκομένων χωρών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις εποπτείας και ελέγχου που υπέχουν από τον ίδιο κανονισμό, το εν λόγω έγγραφο πρέπει να είναι δεόντως συμπληρωμένο από το πρόσωπο που οργανώνει τη μεταφορά.

35 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι πληροφορίες που πρέπει υποχρεωτικά να αναγράφονται στο συνοδευτικό έγγραφο, όσον αφορά ειδικά τον εισαγωγέα/παραλήπτη, την εγκατάσταση αξιοποιήσεως και τις εμπλεκόμενες χώρες/κράτη μέλη, καθιστούν δυνατή την προσήκουσα παρακολούθηση των μεταφορών. Συγκεκριμένα, οι πληροφορίες αυτές, εκτός του ότι είναι σημαντικές από απόψεως προστασίας του περιβάλλοντος, είναι επίσης απαραίτητες για την ορθή εκπλήρωση των υποχρεώσεων εποπτείας και ελέγχου, με σκοπό τη διατήρηση, την προστασία και τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.

36 Επομένως, εάν οι ως άνω αναγραφόμενες στο συνοδευτικό έγγραφο πληροφορίες είναι εσφαλμένες ή αντιφατικές, δεν μπορεί να διασφαλιστεί η εκπλήρωση των εν λόγω υποχρεώσεων εποπτείας και ελέγχου κατά τα οριζόμενα στον κανονισμό 1013/2006, διότι οι αρμόδιες αρχές, ελλείψει δέουσας ενημερώσεως σχετικά με τον τρόπο διενέργειας της συγκεκριμένης μεταφοράς, δεν θα είναι σε θέση να διασφαλίσουν την απρόσκοπτη παρακολούθησή της, προς αποτροπή περιβαλλοντικής ζημίας και προς αποφυγή βλαπτικών για την ανθρώπινη υγεία δραστηριοτήτων.

37 Εν προκειμένω, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει, αφενός, ότι στο πεδίο 2 των επίμαχων στην κύρια δίκη συνοδευτικών εγγράφων δεν αναγραφόταν η εταιρία για την οποία τα επίμαχα στην κύρια δίκη απόβλητα πράγματι προορίζονταν, ήτοι η εγκατεστημένη στο Dunaújváros Hamburger Hungária, αλλά άλλη εταιρία, εδρεύουσα σε άλλο κράτος μέλος, ήτοι η Hamburger Recycling Group, η οποία είναι εγκατεστημένη στο Wiener Neudorf. Αφετέρου, στο πεδίο 7 ενός εκ των εγγράφων αυτών, η δεύτερη εταιρία αναφερόταν ως εγκατάσταση αξιοποιήσεως, μολονότι δεν βρίσκεται στη χώρα προορισμού που αναγραφόταν στο πεδίο 11 του εν λόγω εγγράφου, ήτοι στην Ουγγαρία.

38 Δεδομένων των σφαλμάτων και των αντιφάσεων αυτών, τα επίμαχα στην κύρια δίκη συνοδευτικά έγγραφα δεν επαρκούν για τη διασφάλιση της παρακολουθήσεως των επίμαχων στην κύρια δίκη αποβλήτων. Επομένως, οι συγκεκριμένες μεταφορές αποβλήτων πρέπει να θεωρηθούν παράνομες κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο ζ', περίπτωση iii, του κανονισμού 1013/2006.

39 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η μεταφορά αποβλήτων όπως αυτών που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού 1013/2006, τα οποία προορίζονται για αξιοποίηση, πρέπει να χαρακτηρίζεται παράνομη, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο ζ′, περίπτωση iii, του κανονισμού αυτού, σε περίπτωση που το συνοδευτικό έγγραφο περιέχει εσφαλμένες ή αντιφατικές πληροφορίες, όπως αυτές που περιλαμβάνονται στα επίμαχα στην κύρια δίκη συνοδευτικά έγγραφα, όσον αφορά τον εισαγωγέα/παραλήπτη, την εγκατάσταση αξιοποιήσεως, καθώς και τις εμπλεκόμενες χώρες/κράτη μέλη.

40 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι οι πληροφορίες που απαιτείται να περιλαμβάνονται στο συνοδευτικό έγγραφο έχουν ορθώς καταχωριστεί σε άλλα έγγραφα που έχουν τεθεί στη διάθεση των αρμοδίων αρχών. Ομοίως, δεν ασκεί συναφώς επιρροή η έλλειψη δόλου και το γεγονός ότι δεν έχουν κινηθεί οι διαδικασίες του άρθρου 24 του εν λόγω κανονισμού.

41 Πράγματι, επισημαίνεται ότι το άρθρο 2, σημείο 35, στοιχείο ζ′, περίπτωση iii,του κανονισμού 1013/2006 δεν αναφέρει κανένα από τα στοιχεία αυτά.

42 Ειδικότερα, όσον αφορά, πρώτον, την ορθή αναγραφή, σε άλλα έγγραφα, των πληροφοριών που απαιτείται να περιλαμβάνονται στο συνοδευτικό έγγραφο, επισημαίνεται ότι στο συνοδευτικό έγγραφο πρέπει να αναγράφονται αναλυτικά στοιχεία σχετικά με τη μεταφορά των αποβλήτων, προς επίτευξη των προβλεπομένων από τον κανονισμό σκοπών της εποπτείας και του ελέγχου των μεταφορών. Συγκεκριμένα, το έγγραφο αυτό προβλέπεται από ειδική ρύθμιση και αποσκοπεί στην επίτευξη σκοπών στους οποίους κατατείνει η σχετική με τη μεταφορά αποβλήτων νομοθεσία, ενώ τα άλλα έγγραφα, όπως η διεθνής φορτωτική ή το εμπορικό τιμολόγιο, δεν εξυπηρετούν τέτοιους σκοπούς.

43 Εξάλλου, από το άρθρο 2, σημείο 35, στοιχείο ζ′, περίπτωση iii, του κανονισμού 1013/2006 προκύπτει ότι ο τρόπος μεταφοράς των αποβλήτων πρέπει να προσδιορίζεται στο συνοδευτικό έγγραφο και όχι αλλού. Η υποχρέωση αυτή αποσκοπεί στη διευκόλυνση της παρακολουθήσεως της εν λόγω μεταφοράς σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού αυτού, και στη διασφάλιση της διενέργειας αποτελεσματικού ελέγχου, ούτως ώστε να μπορεί αμέσως να εκτιμηθεί εάν υφίσταται ανάγκη διενέργειας επιτόπιου ελέγχου των οικείων αποβλήτων. Πράγματι, η αποτελεσματικότητα των ελέγχων των αποβλήτων κατά τη μεταφορά τους ή κατά την άφιξή τους στον τόπο προορισμού ενισχύεται εφόσον οι αρχές του κράτους διαμετακόμισης ή του κράτους προορισμού μπορούν, συμβουλευόμενες το συνοδευτικό έγγραφο, να λάβουν άμεσα γνώση των απαραίτητων στοιχείων, χωρίς να χρειάζεται να διενεργήσουν μεταγενέστερους επιτόπιους ελέγχους, οι οποίοι είναι ασφαλώς χρονοβόροι και δαπανηροί, δεδομένου ότι προϋποθέτουν ακινητοποίηση του συγκεκριμένου φορτίου.

44 Όσον αφορά, δεύτερον, το εάν η πρόθεση εξαπατήσεως των αρμοδίων αρχών πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να διαπιστωθεί εάν η μεταφορά των αποβλήτων είναι παράνομη, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, στοιχείο ζ′, περίπτωση iii, του κανονισμού 1013/2006, τονίζεται ότι, κατά το γράμμα της διατάξεως αυτής, δεν είναι απαραίτητο η αναγραφή εσφαλμένων ή αντιφατικών στοιχείων στο συνοδευτικό έγγραφο του παραρτήματος VII του εν λόγω κανονισμού να είναι απόρροια προθέσεως εξαπατήσεως.

45 Επιπλέον, ανεξαρτήτως του αν ένα σφάλμα οφείλεται σε πρόθεση ή όχι, γεγονός είναι ότι, εφόσον από αυτό προκύπτει κάποια αντίφαση, οι ελεγκτικές αρχές των εμπλεκομένων κρατών μελών υποχρεούνται να προβαίνουν εκ των υστέρων σε ελέγχους, με συνέπεια να καθίσταται αδύνατος ο άμεσος έλεγχος της μεταφοράς βάσει αποκλειστικά και μόνον του παραρτήματος VII του κανονισμού 1013/2006, οπότε αμφότερα αυτά τα είδη σφαλμάτων πρέπει, τουλάχιστον κατά τον χαρακτηρισμό της παραβάσεως, να έχουν την ίδια αντιμετώπιση.

46 Όσον αφορά, τρίτον, τη μη κίνηση των διαδικασιών του άρθρου 24 του κανονισμού 1013/2006, επισημαίνεται ότι ούτε το άρθρο αυτό ούτε άλλη διάταξη του κανονισμού συσχετίζουν τις διαδικασίες αυτές με τον χαρακτηρισμό μιας μεταφοράς ως παράνομης. Αντιθέτως, δεδομένου ότι το άρθρο αυτό, όπως προκύπτει από τη διατύπωσή του, αφορά μόνο τα απόβλητα που αποτελούν αντικείμενο παράνομης μεταφοράς, η μη κίνηση των διαδικασιών του άρθρου αυτού δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά τον χαρακτηρισμό της συγκεκριμένης μεταφοράς ως παράνομης κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 35, του κανονισμού αυτού.

47 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στο πρώτο, στο τρίτο, στο τέταρτο και στο πέμπτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 2, σημείο 35, στοιχείο ζ', περίπτωση iii, του κανονισμού 1013/2006 έχει την έννοια ότι η μεταφορά αποβλήτων όπως αυτών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού αυτού, τα οποία προορίζονται για αξιοποίηση, πρέπει να χαρακτηρίζεται παράνομη, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, σε περίπτωση που το συνοδευτικό της εν λόγω μεταφοράς έγγραφο περιέχει εσφαλμένες ή αντιφατικές πληροφορίες, όπως οι περιλαμβανόμενες στα επίμαχα στην κύρια δίκη συνοδευτικά έγγραφα, όσον αφορά τον εισαγωγέα/παραλήπτη, την εγκατάσταση αξιοποιήσεως, καθώς και τις χώρες/κράτη μέλη που εμπλέκονται, ανεξαρτήτως της ορθής αναγραφής των πληροφοριών αυτών σε άλλα έγγραφα που έχουν τεθεί στη διάθεση των αρμοδίων αρχών, της προθέσεως εξαπατήσεως των αρχών αυτών, της σημασίας των εν λόγω πληροφοριών για το σχέδιο προστασίας του περιβάλλοντος και της εκ μέρους των εν λόγω αρχών κινήσεως των διαδικασιών του άρθρου 24 του ως άνω κανονισμού.

Επί του δεύτερου ερωτήματος

48 Με το δεύτερο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν το άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006, κατά το οποίο οι κυρώσεις που επιβάλλονται από τα κράτη μέλη σε περίπτωση παραβάσεως των διατάξεων του κανονισμού αυτού πρέπει να είναι σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας, αντίκειται σε εθνική νομοθεσία όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει, σε περίπτωση που το συνοδευτικό έγγραφο περιλαμβάνει εσφαλμένες ή αντιφατικές πληροφορίες, την επιβολή προστίμου του οποίου το βασικό ποσό αντιστοιχεί στο πρόστιμο που επιβάλλεται σε περίπτωση μη τηρήσεως της υποχρεώσεως συμπληρώσεως του εγγράφου αυτού.

49 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006 υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν «κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης των διατάξεων του [...] κανονισμού [...]», διευκρινιζομένου ότι οι «προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα και αποτρεπτικές.» Διαπιστώνεται ότι ο εν λόγω κανονισμός δεν περιλαμβάνει λεπτομερέστερες διατάξεις σχετικά με τη θέσπιση των εν λόγω εθνικών κυρώσεων και, ειδικότερα, δεν προβλέπει ρητώς κριτήρια για την εκτίμηση της συμβατότητας των κυρώσεων αυτών με την αρχή της αναλογικότητας.

50 Κατά πάγια νομολογία, ελλείψει εναρμονίσεως της νομοθεσίας της Ένωσης στον τομέα των κυρώσεων που επιβάλλονται σε περίπτωση μη τηρήσεως των προϋποθέσεων που προβλέπει σύστημα το οποίο έχει θεσπιστεί με τη νομοθεσία αυτή, τα κράτη μέλη είναι αρμόδια να επιλέγουν τις κυρώσεις που θεωρούν κατάλληλες. Οφείλουν πάντως να ασκούν την αρμοδιότητα αυτή τηρώντας το δίκαιο της Ένωσης και τις γενικές αρχές του και, κατά συνέπεια, την αρχή της αναλογικότητας (απόφαση της 9ης Φεβρουαρίου 2012, Urbán, C-210/10, EU:C:2012:64, σκέψη 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

51 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, για να κριθεί εάν η επίμαχη κύρωση συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας, πρέπει να ληφθούν υπόψη, μεταξύ άλλων, η φύση και η σοβαρότητα της παραβάσεως για την οποία προβλέπεται η κύρωση αυτή, καθώς και ο τρόπος καθορισμού του ύψους της (απόφαση της 20ής Ιουνίου 2013, Rodopi-M 91, C-259/12, EU:C:2013:414, σκέψη 38 και εκεί

παρατιθέμενη νομολογία). Επομένως, η αρχή της αναλογικότητας επιβάλλεται στα κράτη μέλη και όσον αφορά την εκτίμηση των στοιχείων που είναι δυνατό να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του προστίμου (απόφαση της 9ης Φεβρουαρίου 2012, Urbán, C-210/10, EU:C:2012:64, σκέψη 54).

52 Ωστόσο, απόκειται εν τέλει στο εθνικό δικαστήριο να κρίνει, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των πραγματικών και νομικών περιστάσεων της υποθέσεως της οποίας έχει επιληφθεί, εάν το ύψος της κυρώσεως υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού της επίμαχης νομοθεσίας. Ειδικότερα, η εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας σε συγκεκριμένη περίπτωση εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο, το οποίο καλείται να κρίνει εάν τα εθνικά μέτρα είναι συμβατά με το δίκαιο της Ένωσης, το δε Δικαστήριο είναι αρμόδιο μόνο να παράσχει στο εθνικό δικαστήριο όλα τα σχετικά με το δίκαιο της Ένωσης στοιχεία ερμηνείας με τα οποία θα μπορέσει το εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει τη συμφωνία αυτή (βλ., συναφώς, μεταξύ άλλων, απόφαση της 29ης Ιουλίου 2010, Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski, C-188/09, EU:C:2010:454, σκέψη 30 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

53 Όσον αφορά τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβάσεως των διατάξεων του κανονισμού 1013/2006, ο οποίος αποσκοπεί στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, το Δικαστήριο έχει κρίνει, με την απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 2015, Total Waste Recycling (C-487/14, EU:C:2015:780, σκέψη 55), ότι ο εθνικός δικαστής οφείλει, στο πλαίσιο του ελέγχου της συμφωνίας μιας τέτοιας κυρώσεως με την αρχή της αναλογικότητας, να λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη του τους κινδύνους που ενδέχεται να προκληθούν από την παράβαση αυτή όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.

54 Εν προκειμένω, οι εσφαλμένες και αντιφατικές πληροφορίες που περιλαμβάνονται στα επίμαχα στην κύρια δίκη συνοδευτικά έγγραφα συνιστούν, όπως προκύπτει από τη σκέψη 38 της παρούσας αποφάσεως, παράβαση των διατάξεων του κανονισμού 1013/2006. Για μια τέτοια παράβαση μπορεί, καταρχήν, να επιβληθεί κύρωση αντίστοιχη προς αυτήν που προβλέπεται για παραβίαση της υποχρεώσεως συμπληρώσεως του συνοδευτικού εγγράφου.

55 Ωστόσο, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η επιβολή προστίμου λόγω μεταφοράς αποβλήτων της οποίας το συνοδευτικό έγγραφο περιέχει εσφαλμένες ή αντιφατικές πληροφορίες, προστίμου αντίστοιχου προς αυτό που επιβάλλεται σε περίπτωση παραβιάσεως της υποχρεώσεως συμπληρώσεως του εγγράφου αυτού, μπορεί να κριθεί σύμφωνη προς την αρχή της αναλογικότητας μόνον εάν από τις περιστάσεις της παραβάσεως διαπιστώνεται ότι πρόκειται για παραβάσεις αντίστοιχης βαρύτητας σε σχέση με τον κίνδυνο που συνεπάγονται για την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει (βλ., συναφώς, απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 2015, Total Waste Recycling, C-487/14, EU:C:2015:780, σκέψεις 54 και 56).

56 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006, κατά το οποίο οι κυρώσεις που επιβάλλονται από τα κράτη μέλη σε περίπτωση παραβάσεως των διατάξεων του κανονισμού αυτού πρέπει να είναι σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας, έχει την έννοια ότι, για τη μεταφορά αποβλήτων της οποίας το προβλεπόμενο από το παράρτημα VII του κανονισμού αυτού συνοδευτικό έγγραφο περιέχει εσφαλμένες ή αντιφατικές πληροφορίες, μπορεί να επιβληθεί πρόστιμο αντίστοιχο προς αυτό που επιβάλλεται σε περίπτωση παραβιάσεως της υποχρεώσεως συμπληρώσεως του εγγράφου αυτού. Κατά την εξέταση του αν η κύρωση αυτή είναι σύμφωνη προς την αρχή της αναλογικότητας, το αιτούν δικαστήριο πρέπει να λάβει ιδιαίτερα υπόψη του τους κινδύνους που ενδεχομένως συνεπάγεται η παράβαση αυτή για την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.

Επί του έκτου και του έβδομου προδικαστικού ερωτήματος

57 Με το έκτο και το έβδομο ερώτημά του, τα οποία επιβάλλεται να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί πώς πρέπει να ερμηνεύεται ο όρος «πρόσωπο υπό τη δικαιοδοσία της χώρας αποστολής» του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1013/2006, καθώς και η φράση «υπόκειται στη δικαιοδοσία της χώρας προορισμού» στο σημείο 15 του παραρτήματος Ι Γ του κανονισμού αυτού.

58 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η διαδικασία του άρθρου 267 ΕΚ αποτελεί μέσο συνεργασίας μεταξύ του Δικαστηρίου και των εθνικών δικαστηρίων, με την οποία το Δικαστήριο τους παρέχει τα στοιχεία ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης που είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς επί της οποίας καλούνται να αποφανθούν (αποφάσεις της 13ης Μαρτίου 2014, Firin, C-107/13, EU:C:2014:151, σκέψη 29, και της 6ης Οκτωβρίου 2015, Capoda Import-Export, C-354/14, EU:C:2015:658, σκέψη 23).

59 Στο πλαίσιο της συνεργασίας αυτής, τα ζητήματα που αφορούν το δίκαιο της Ένωσης τεκμαίρονται λυσιτελή. Η απόρριψη, από το Δικαστήριο, αιτήσεως υποβληθείσας από εθνικό δικαστήριο επιτρέπεται μόνον όταν προδήλως προκύπτει ότι η ζητούμενη από το εθνικό δικαστήριο ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης δεν έχει καμία σχέση με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή επίσης όταν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα που του υποβλήθηκαν (αποφάσεις της 13ης Μαρτίου 2014, Firin, C-107/13, EU:C:2014:151, σκέψη 30, και της 5ης Μαρτίου 2015, Banco Privado Português και Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, σκέψη 36).

60 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι το αιτούν δικαστήριο δεν αναφέρει στην αίτηση προδικαστικής αποφάσεως τους λόγους για τους οποίους η απάντηση στο έκτο και το έβδομο ερώτημα είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης ούτε παραθέτει τα στοιχεία που είναι απαραίτητα ώστε να δοθεί λυσιτελής απάντηση στα ερωτήματα αυτά.

61 Κατά συνέπεια, το έκτο και το έβδομο ερώτημα κρίνονται απαράδεκτα.

Επί των δικαστικών εξόδων

62 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 2, σημείο 35, στοιχείο ζ', περίπτωση iii, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων, όπως έχει τροποποιηθεί μ τον κανονισμό (ΕΕ) 255/2013 της Επιτροπής, της 20ής Μαρτίου 2013, έχει την έννοια ότι η μεταφορά αποβλήτων όπως αυτών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού αυτού, τα οποία προορίζονται για αξιοποίηση, πρέπει να χαρακτηρίζεται παράνομη, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, σε περίπτωση που το συνοδευτικό της εν λόγω μεταφοράς έγγραφο περιέχει εσφαλμένες ή αντιφατικές πληροφορίες, όπως οι περιλαμβανόμενες στα επίμαχα στην κύρια δίκη συνοδευτικά έγγραφα, όσον αφορά τον εισαγωγέα/παραλήπτη, την εγκατάσταση αξιοποιήσεως, καθώς και τις χώρες/κράτη μέλη που εμπλέκονται, ανεξαρτήτως της ορθής αναγραφής των πληροφοριών αυτών σε άλλα έγγραφα που έχουν τεθεί στη διάθεση των

αρμοδίων αρχών, της προθέσεως εξαπατήσεως των αρχών αυτών, της σημασίας των εν λόγω πληροφοριών για το σχέδιο προστασίας του περιβάλλοντος και της εκ μέρους των εν λόγω αρχών κινήσεως των διαδικασιών του άρθρου 24 του ως άνω κανονισμού.

2) **Το άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 255/2013, κατά το οποίο οι κυρώσεις που επιβάλλονται από τα κράτη μέλη σε περίπτωση παραβάσεως των διατάξεων του κανονισμού αυτού πρέπει να είναι σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας, έχει την έννοια ότι, για τη μεταφορά αποβλήτων της οποίας το προβλεπόμενο από το παράρτημα VII του κανονισμού αυτού συνοδευτικό έγγραφο περιέχει εσφαλμένες ή αντιφατικές πληροφορίες, μπορεί να επιβληθεί πρόστιμο αντίστοιχο προς αυτό που επιβάλλεται σε περίπτωση παραβιάσεως της υποχρεώσεως συμπληρώσεως του εγγράφου αυτού. Κατά την εξέταση του αν η κύρωση αυτή είναι σύμφωνη προς την αρχή της αναλογικότητας, το αιτούν δικαστήριο πρέπει να λάβει ιδιαίτερα υπόψη του τους κινδύνους που ενδεχομένως συνεπάγεται η παράβαση αυτή για την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.**

(υπογραφές)